

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. Arch. F. B.**, bytom T., proti odporcovi: **Mesto Banská Bystrica**, Československej armády 26, Banská Bystrica, o odvolaní proti rozhodnutiu odporcu č. PS-OP 147937/2010 zo dňa 2. decembra 2010, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 27Sp/6/2011 - 8 zo dňa 1. júla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 27Sp/6/2011 - 8 zo dňa 1. júla 2011, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 27Sp/6/2011 - 8 zo dňa 1.7.2011 podľa ust. § 103 v spojení s § 104 ods. 1 a s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie vo veci odvolania navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 2.12.2010, č. PS-OP č. 147937/2010 s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z administratívneho spisu v danej veci zistil, že rozhodnutím odporcu zo dňa 2.12.2010, č. PS-OP č. 147937/2010 bol navrhovateľ uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa ust. § 7 ods. 1 písm. f/ zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov (ďalej len „zákon č. 282/2002 Z. z.“), na tom skutkovom základe, že dňa 15.7.2010 o 5:30 hod. na T. nezabránil voľnému pohybu psa plemena labrador retriever, čiernej farby, evidenčná známka č. XX., ktorého bol držiteľom a ktorého viedol a bola mu uložená pokuta vo výške 30 EUR.

Pred začatím konania vo veci samej krajský súd skúmal podmienky konania. Dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na preskúmanie rozhodnutia odporcu na základe odvolania navrhovateľa súdom a teda ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto konanie zastavil s tým, že vec po právoplatnosti uznesenia bude postúpená druhostupňovému správnomu orgánu – Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, do ktorého právomoci patrí rozhodovanie o opravnom prostriedku navrhovateľa. Krajský súd svoj záver vyvodil z ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 282/2002

Z. z., v spojení s ustanoveniami § 52 ods. 1, § 51, § 81 a § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“ alebo „zákon o priestupkoch“), v spojení s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ako i z interpretačného pravidla uvedeného v ust. § 4 ods. 4 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), podľa ktorého, ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy na samosprávu, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce. Konštatoval, že podľa ust. § 7 zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, zákon osobitne upravuje skutkové podstaty priestupkov na úseku držania psov, avšak konanie o uvedených priestupkoch už nemožno považovať za výkon samosprávnej pôsobnosti obce. Uviedol, že v uvedenom prípade je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že priestupok je vecou trestného charakteru, a preto je v záujme štátu a jeho orgánov postihovať protiprávne konanie, ktoré je za priestupok označené v zák. č. 372/1990 Zb. alebo v osobitnom zákone, ktorým je v tomto prípade zák. č. 282/2002 Z. z.. Orgány štátu, ktoré sú príslušné na konanie vo veciach priestupkov, vykonávajú štátnu správu.

Krajský súd uviedol, že v konaní o priestupkoch, ktoré je dvojinštančné, ako aj v súdnom preskúmvacom konaní, podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku má byť zachovaný jednotný postup. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sžo/185/2010 zo dňa 11.5.2011. Zdôraznil, že ak by obce v konaní o priestupkoch vykonávali samosprávu, bol by tento postup narušený, keďže by išlo o jednoinštančné konanie a súd by v rámci preskúmvacieho konania postupoval podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, čím by došlo k odňatiu práv účastníkovi priestupkového konania, ktoré by inak mohol uplatniť v odvolacom správnom konaní. Podľa názoru krajského súdu odporca mal odvolanie navrhovateľa postúpiť nadriadenému správnomu orgánu, s poukazom na to, že v predmetnej veci odvolacím správnym orgánom je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a to v zmysle § 51 a § 89 zákona č. 372/1990 Zb. a § 58 ods. 1 správneho poriadku, keďže Krajský súd v Banskej Bystrici nemá právomoc konať a rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa v konaní podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a až právoplatné rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu je možné preskúmať súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Záverom krajský súd konštatoval, že odporca nesprávne poučil účastníka konania, pretože správne má prebiehať odvolacie konanie podľa ust. § 81 v spojení s § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb..

Krajský súd rozhodovanie o trovách konania zdôvodnil poukazom na ust. 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Proti rozhodnutiu krajského súdu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil.

V dôvodoch odvolania odporca tvrdil, že v danom prípade sú splnené dôvody odvolania podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., pretože rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal krajskému súdu, že vec nesprávne právne posúdil, keď na zistený skutkový stav nesprávne interpretoval §§ 51, 52 ods. 1 a § 89 zák. č. 372/1990 Zb., v dôsledku čoho dospel k nesprávnomu záveru, že vo veciach priestupkov ide o výkon preneseného výkonu štátnej správy obcou. Namietal, že žiadny zákon neuvádza, že prejednávanie priestupkov obcou je preneseným výkonom štátnej správy. Poukázal na to, že okruh činností, zverených obciam do preneseného výkonu štátnej

správy, je stanovený v ust. § 2 zák. č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov, pričom úsek, ktorý by sa dotýkal priestupkov, tam nie je uvedený. Vyslovil názor, že prejednanie priestupkov podľa ust. § 7 ods. 4 zákona č. 282/2002 Z. z. je výkon samosprávnej činnosti obce, čo vyplýva nielen z ust. § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. a z § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z. z., ale aj z ustanovenia § 4 ods. 1 zák. č. 416/2001 Z. z.. Upríamal pozornosť na skutočnosť, že mestu Banská Bystrica neboli a nie sú poskytované prostriedky zo štátneho rozpočtu na prejednanie priestupkov. Odporca nesúhlasil s názorom uvedeným v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu, že dvojinštančné správne konanie v priestupkových veciach vylučuje možnosť konať podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodil, že konanie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je odvolacím konaním, preto by konanie obce vo veciach priestupkov podľa zák. č. 282/2002 Z. z. nebolo jednoinštančné a po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku by do úvahy prichádzalo súdne preskúmanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Nesúhlasil ani s tvrdením súdu, že účastníka správneho konania nesprávne poučil, nakoľko bol presvedčený, že odvolacím orgánom je Krajský súd v Banskej Bystrici, pričom funkčná príslušnosť je uvedená v ust. § 250l O.s.p. a ust. § 27 ods. 2 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní odporcu v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je nedôvodné.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že Krajskému súdu v Banskej Bystrici bol predložený dňa 23.6.2011 spisový materiál v zmysle ust. § 57 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov na rozhodnutie o odvolaní voči rozhodnutiu mesta Banská Bystrica zo dňa 2.12.2010, č. PS-OP 147937/2010, ktorým bol Ing. Arch. F. B. uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa ust. § 7 ods. 1 písm. f/ zákona č. 282/2002 Z. z.. Správny orgán odvolanie preskúmal, nerozhodol o ňom autoremedúrou podľa ust. § 57 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. a vec predložil na rozhodnutie o odvolaní súdu.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bolo preskúmanie, či krajský súd pri skúmaní podmienok konania podľa ust. §§ 103, 104 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. správne posúdil právomoc na konanie a rozhodnutie o opravnom prostriedku navrhovateľa, keď konanie zastavil s tým, že vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania postúpi Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu, ktorým bol navrhovateľ uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa ust. § 7 ods. 1 písm. f/ zák. č. 282/2002 Z. z. a za ktorý mu bola uložená sankcia – pokuta vo výške 30 EUR.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Preskúvanie rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy sa v správnom súdnictve uskutočňuje v dvoch základných formách:

- a) rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§ 247 až 250k O.s.p.),
- b) rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l až 250s O.s.p.).

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu a konania mu predchádzajúceho dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci postupoval a rozhodol správne a v súlade so zákonom a súčasne sa stotožnil s jeho právnym záverom, na ktorý poukazuje.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 282/2002 Z. z., vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabraňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť.

Podľa ust. § 4 ods. 5 zákona č. 282/2002 Z. z., podrobnosti o vodení psa ustanoví obec všeobecne záväzným nariadením.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zák. č. 282/2002 Z. z., obec môže všeobecne záväzným nariadením vymedziť miesta, kde je voľný pohyb psa zakázaný.

Podľa ust. § 7 ods. 1 písm. f/ zák. č. 282/2002 Z. z., priestupku sa dopustí držiteľ psa, ak nezabráni voľnému pohybu psa okrem priestorov na to určených.

Podľa ust. § 7 ods. 3 zák. č. 282/2002 Z. z., za priestupok podľa odseku 1 a odseku 2 písm. a/ až c/ možno uložiť pokutu do 165 eur a za priestupok podľa odseku 2 písm. d/ až f/ možno uložiť pokutu do 65 eur.

Podľa ust. § 7 ods. 4, 5 zák. č. 282/2002 Z. z., priestupky podľa tohto zákona prejednáva obec a v blokovanom konaní obecná polícia a orgán Policajného zboru. Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.

Podľa ust. § 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“), orgány štátnej správy Slovenskej republiky a obce vedú občanov k tomu, aby dodržiavali zákony a ostatné právne predpisy a rešpektovali práva spoluobčanov; dbajú

najmä o to, aby občania nestážovali plnenie úloh štátnej správy a obcí a nenarúšali verejný poriadok a občianske spolunažívanie.

Podľa ust. § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecne predpisy o správnom konaní.

Podľa ust. § 52 ods. 1, 2 zákona o priestupkoch, priestupky prejednávajú obvodné úrady, ak zákon neustanovuje inak. Orgány Policajného zboru prejednávajú priestupky

- a) spáchané porušením všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,
- b) ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa ust. § 52 zákona o priestupkoch v znení účinnom od 1.1.2004 do 31.1.2009 priamo zaraďovalo obce medzi **správne orgány** prejednávajúce priestupky (§ 52 písm. c/), teraz je príslušnosť obce na konanie o priestupkoch upravená v osobitnom zákone č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov.

Podľa ust. § 83 ods. 2 zákona o priestupkoch, návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní.

Vzhľadom na citované právne normy odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že pri prejednávaní priestupku vystupuje obec v úlohe správneho orgánu (nie samosprávneho orgánu), takže má v konaní postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy i keď to zákon o priestupkoch ani zákon, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, výslovne neurčujú. Z uvedeného dôvodu nemožno súhlasiť s názorom odporcu vysloveným v odvolaní, že v danom prípade ide o výkon samosprávy obce, ktorú odvodzoval z ust. § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb., § 4 ods. 2, a § 4 ods. 1 zákona č. 416/2001 Z. z.. Námietku odporcu ohľadne neposkytnutia prostriedkov zo štátneho rozpočtu na prejednanie priestupkov považoval odvolací súd ako právne bezvýznamnú k predmetu konania.

Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky priestupok treba považovať za skutok, ktorý má trestnoprávny charakter (napríklad rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Lauko proti Slovenskej republike z 2. septembra 1998, č. sťažnosti 26138/95; Kadubec proti Slovenskej republike z 2. septembra 1998, č. sťažnosti 27061/95; Čanády proti Slovenskej republike zo 16. novembra 2004, č. sťažnosti 53371/99; Öztürk proti Nemeckej spolковой republike z 21. februára 1984, číslo sťažnosti 8544/79; nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 231/2010-38 z 25. augusta 2010). Z právnych názorov vyslovených v odôvodneniach rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že je v záujme štátu a jeho orgánov postihovať protiprávne konanie, ktoré je za priestupok označené v zákone č. 372/1990 Zb. alebo v osobitnom zákone (v tomto prípade zákone č. 282/2002 Z. z.). Orgány štátu, ktoré sú príslušné na konanie vo veciach priestupkov, vykonávajú štátnu správu.

Zákonodarca v právnych normách zákona č. 372/1990 Zb. ustanovuje postup a rozhodovanie správnych orgánov v konaní o priestupkoch a súčasne postavenie a práva a povinnosti účastníkov priestupkového konania, pričom jedným zo základných práv účastníkov tohto konania je, že proti rozhodnutiu správneho orgánu o priestupku môžu v rámci správneho konania podať odvolanie. Súčasne zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. stanoví, že návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom v správnom súdnictve možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní, t.j. až po právoplatnom rozhodnutí o odvolaní účastníka priestupkového konania. V správnom súdnictve je preskúmateľné až druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu, kedy súd postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti právoplatným rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl.).

Odvolací súd nesúhlasil ani s tvrdením odporcu uvedeným v odvolaní, že v danom prípade ide o výkon samosprávy obce, ktorú odvodzuje z ust. § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb., § 4 ods. 1, 2 zákona č. 416/2001 Z. z.. Posudzujúc otázku výkonu samosprávy a prenesenej štátnej správy na obce v súvislosti s konaním a rozhodovaním vo veciach priestupkov, na ktoré je príslušná obec podľa osobitného zákona, odvolací súd dáva do pozornosti, že o výkon samosprávy ide nepochybne v prípade úpravy podmienok držania psov, evidencie psov a vydávania všeobecne záväzných nariadení obce v medziach zákona č. 282/2002 Z. z. (§ 4, § 5), a to vzhľadom na citované interpretačné pravidlo vyplývajúce z ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb..

Odvolací súd taktiež nemohol súhlasiť s námietkou odporcu, že konanie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nevyklučuje dvojinštančnosť konania. Tvrdenie odporcu, že konanie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je odvolacím konaním, preto by konanie, obce vo veciach priestupkov podľa zák. č. 282/2002 Z.z. nebolo jednoinštančné a po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku by do úvahy prichádzalo súdne preskúmanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, treba považovať za nesprávne a v rozpore so zákonom.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že zákonodarca v právnej norme § 244 ods. 1 O.s.p. ustanovuje, že v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Sudy podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250I a nasl.) preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupu správnych orgánov na základe opravných prostriedkov podaných proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, pričom aj keď súd vystupuje v takomto prípade priamo ako odvolacia inštancia pre správne konanie, rozhodnutie súdu môže byť preskúmané na základe opravných prostriedkov len nadriadeným súdom. Podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) sudy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupu správnych orgánov na základe žaloby, kedy predpokladom postupu podľa tejto hlavy je rozhodnutie správneho orgánu, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť, avšak v správnom konaní, keď žalovaným, je správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni (§ 250 ods. 4 O.s.p.). Z uvedeného teda vyplýva, že sudy podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v súdnom prieskume na základe žaloby preskúmajú len právoplatné rozhodnutia správnych orgánov a nie rozhodnutia súdu,

ktorým bolo rozhodnuté o opravnom prostriedku podanom proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedených dôvodov nebolo možné prihliadnúť ani na námietku odporcu, že správne poučil účastníkov konania o opravnom prostriedku proti jeho rozhodnutiu. Právomoc prejednávať priestupky podľa zákona č. 282/2002 Z. z. obcou je daná, a keďže na postup ich prejednávania sa vzťahuje zákon o priestupkoch v spojení s právnou úpravou ustanovenou v správnom poriadku, o odvolaniach proti rozhodnutiam obce o priestupku rozhoduje orgán štátu príslušný podľa osobitných predpisov, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a to v zmysle § 51 a § 89 zákona č. 372/1990 Zb. a § 58 ods. 1 správneho poriadku. Následne až právoplatné rozhodnutie uvedeného druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe žaloby (§ 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. a §§ 247 a nasl. O.s.p.).

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 250k ods. 1. Navrhovateľovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli a odporca nemá zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 23. novembra 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth